

Program wychowawczy > Klasa 0 > Wartość XXV > Ludzie starsi w moim życiu; ich godność i wpływ na moje życie

III. PEDAGOG

3.1. TREŚĆ MATERIAŁU

Rola dziadków w rodzinie może wyglądać bardzo różnie, począwszy od okazjonalnych spotkań po ciągle przebywanie z wnukami, kiedy to opiekują się dzieckiem, bawią się z nim, wychodzą na spacer, przygotowują posiłki, pomagają w odrabianiu lekcji itp.

Dziadkowie to fundament rodziny. Dopóki żyją – to właśnie oni są najważniejsi w rodzinnej hierarchii. Są niezbędni nie tylko wnukom, ale cały czas także własnym dzieciom.

W przeszłości dziadkowie byli równoznacznie kojarzeni z ludźmi starymi. Postrzegano ich jako osoby staromodne, niesprawne fizycznie, nie mające związku ze zmieniającą się rzeczywistością. Dziadkowie XXI wieku wyglądają zupełnie inaczej. Ich sposób życia i postrzeganie ich roli w społeczeństwie zmienia się wraz ze zmieniającą się rzeczywistością.

3.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

3.2.1. Z. Stanecka, *Świat według dziadka*, wyd. W drodze, Poznań 2013, s..

Wstęp

„Świat według dziadka” to subtelna i ciepła opowieść o tym, że dzieci i dziadkowie nawzajem się potrzebują i stają się dla siebie przewodnikami po życiu. Pełno tu metafor i niedomówień, co pomaga rodzicom w dozowaniu informacji o odchodzeniu, w zależności od wrażliwości dziecka. W dzieciństwie autorka zaprzyjaźniła się i podziwiała osoby w podeszłym wieku. Wie, co może przeżywać dziecko, co budzi jego niepokój i może być niezrozumiałe lub ciekawe.

Cytat

„Dziadek wrócił do domu. Był bardzo słaby i znowu większość czasu musiał spędzać w fotelu. Ryś odwiedzał go często i gawędzili ze sobą tak długo, jak to było możliwe. Dziadek uczył się na nowo wstawania z fotela i to ryś robił mu teraz herbatę. Głaskali kota, który zjawiał się od czasu do czasu i wskakiwał dziadkowi na kolana. Po jakimś czasie dziadek poczuł się lepiej. Wziął czereśniową laskę i wyruszyli na skwerek przed domem.

Dziadek stawiał ostrożnie stopy i rozglądał się po świecie, jakby widział go po raz pierwszy w życiu.

Program wychowawczy > Klasa 0 > Wartość XXV > Ludzie starsi w moim życiu; ich godność i wpływ na moje życie

– Wiesz, Rysiu – powiedział i spojrzał do góry na bezchmurne niebo. – Jest tyle rzeczy, których chciałbym się jeszcze nauczyć, zanim odejdę.

– Dlaczego miałbyś odejść, dziadku? – zapytał Ryś.

– Dziś nigdzie się nie wybieram, ale pewnego dnia... Pewnego dnia w końcu odejdę. Tak to już jest. I to wcale nie musi być smutne.

– Dla mnie jest, i w ogóle nie chcę o tym mówić! – krzyknął Ryś.

– Wiem, wiem. – kiwnął głową dziadek. – Już nie będę. Chciałem tylko, żebyś widział, że ja się nie boję. Już nie.

– Czego się nie boisz, dziadku?

– Niczego. Nawet zasypiania. Nie myślę o tym, co było, i o tym, co będzie. Cieszę się naszym wspólnym teraz.

Ryś nie bardzo wiedział, co to znaczy, ale i tak się cieszył, bo dziadek wyglądał na zadowolonego”.

Podsumowanie

Bardzo cenne w książce „Świat według dziadka” jest zaakcentowanie faktu, że starość z młodością jest bardzo po drodze. Że młodość potrzebuje doświadczenia i mądrości, którą może łatwo podarować jej starość. Zaś starość - potrzebuje wigoru, nowego spojrzenia, które przynosi z sobą młodość. Bohaterowie wzajemnie się obdarowują. Nikt nie jest tu mądrzejszy czy ważniejszy. Jeden bez drugiego miałby ciężko – po prostu! Książka może być pomocą w oswojaniu dzieci z trudnym tematem przemijania i śmierci.